

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobce: **Mgr. J. V.**, zastoupeného advokátem Mgr. Janem Janouškem, Soukenická 7a, Praha 1, proti žalovanému: **nejvyšší státní tajemník**, Jindřišská 34, Praha 1, proti rozhodnutí ze dne 4. 12. 2019, čj. MV-143456-50/OSK-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2025, čj. 9 Ad 3/2020-143,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2025, čj. 9 Ad 3/2020-143, **se ruší** a věc **se vrací** městskému soudu k dalšímu řízení.
- II. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi Mgr. Janu Janouškovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 20 280 Kč, která mu bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Spor je o to, zda mělo Ministerstvo spravedlnosti přijmout žalobce do služebního poměru na základě přechodného ustanovení § 190 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě. Městský soud v Praze ve věci rozhodoval už podruhé. Napoprvé žalobě vyhověl. NSS však jeho předchozí rozsudek (ze dne 20. 12. 2023, čj. 9 Ad 3/2020-94) zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (rozsudkem ze dne 20. 12. 2024, čj. 10 Ads 31/2024-41). Napodruhé městský soud žalobu zamítl.

[2] Žalobce (*stěžovatel*) se brání kasační stížností. Namítá, že městský soud rozhodl bez jednání, ačkoli s tím stěžovatel nesouhlasil.

[3] Kasační stížnost je důvodná.

[4] Městský soud se poté, co mu byla věc vrácena k dalšímu řízení, stěžovatele (prostřednictvím jeho advokáta) zeptal, zda souhlasí s rozhodnutím bez jednání. Poučil ho, že svůj případný nesouhlas má soudu sdělit do dvou týdnů. Stěžovatelův advokát dne 6. 2. 2019 odpověděl: „*k Vaší výzvě čj. 9 Ad 3/2020-136 ze dne 22. 1. 2025 doručené mi dne 28. 1. 2025 uvádím, že žalobce na konané poradě s právním zástupcem uvedl, že žádá o nařízení ústního jednání ve věci*“.

[5] Ve spisu městského soudu se tato odpověď nenachází. Podatelna městského soudu ji totiž mylně zařadila do spisu vedeného v jiné stěžovatelově věci. Přestože na tomto omylu má jistý podíl i stěžovatelův advokát, který v průvodních informacích k datové zprávě v části „Vaše sp. zn.“ uvedl „14 Ad 4/2024“ (*na základě čehož podatelna zařadila podání právě – a jen – do spisu ve věci 14 Ad 4/2024, jak vyplývá z vyjádření městského soudu v předkládací zprávě*), z obsahu podání a z dalších průvodních informací k datové zprávě (z předmětu a části „Vaše čj.“) bylo zřejmé, že se podání týká věci 9 Ad 3/2020.

[6] Byť senát městského soudu rozhodující v této věci nevěděl, že žalobce s rozhodnutím bez jednání nesouhlasí, nic to nemění na tom, že rozhodl bez jednání, aniž pro to byly splněny podmínky (podle § 51 odst. 1 s. ř. s.). To ovšem ještě neznamená, že napadený rozsudek je třeba bez dalších úvah zrušit. U vad řízení před soudem se totiž dále zkoumá, zda jde o takovou vadu, která mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[7] Z nálezu Ústavního soudu ze dne 19. 6. 2008, sp. zn. IV. ÚS 3114/07, plyne, že správní soud je povinen nařídit jednání – nebo si vyžádat souhlas s rozhodnutím bez jednání – i v případě, kdy ve věci rozhoduje znovu po zrušení jeho předchozího rozhodnutí. Od okolností, které Ústavní soud tehdy posuzoval, však později odlišil případ posouzený v usnesení ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. IV. ÚS 786/08. Zatímco NSS ve věci IV. ÚS 3114/07 jen uložil městskému soudu, jak má dále postupovat (aby se zabýval otázkami, kterými se doposud nezabýval), ve věci IV. ÚS 786/08 bezesbytku vyřešil rozhodnou otázku a městskému soudu, který byl v dalším řízení vázán právním názorem NSS, neponechal v podstatě žádný prostor k vlastnímu uvážení.

[8] Na základě této judikatury je tedy třeba rozlišovat dvě situace, kdy krajský soud rozhoduje bez jednání znovu poté, co bylo jeho předchozí rozhodnutí zrušeno. Buď i poté zůstává výsledek sporu stále otevřený a krajský soud je povinen se dále zabývat určitými pro věc rozhodnými otázkami, které dosud nebyly plně vyřešeny. Nebo byly rozhodné otázky bezesbytku posouzeny ze strany NSS a krajskému soudu v dalším řízení nezbyvá žádný prostor pro vlastní uvážení. V obou případech je rozhodnutí bez jednání, aniž by s tím účastníci souhlasili, procesní vadou (konkrétně porušením § 49 odst. 1 s. ř. s.). Zatímco však v prvním případě zakládá taková vada porušení ústavních práv žalobce a je zároveň vadou řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, ve druhém případě tomu tak není, neboť i kdyby ve věci bylo nařízeno jednání, nemohl by krajský soud rozhodnout jinak, než je předurčeno závazným právním názorem (rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, čj. 5 Afs 112/2008-129).

pokračování

[9] NSS ve svém předešlém rozsudku (10 Ads 31/2024) vyřešil věcnou podstatu celého sporu – tedy zda stěžovatelovo pracovní místo na ministerstvu bylo, či nebylo zrušeno v důsledku organizační změny přijaté v roce 2013; zda poté stěžovatel měl, či neměl nárok na přijetí do služebního poměru na základě první systemizace; a jaký vliv na to měla dohoda, kterou s ministerstvem uzavřel v roce 2023 a která vedla ke konci pracovněprávního sporu o platnost výpovědi z důvodu nadbytečnosti. Stěžovatel tyto otázky mylně považuje za nevyřešené. Ve své replice převážně buď opakuje tytéž argumenty, které už dříve v řízení před soudy zazněly a které i NSS vzal při řešení těchto otázek ve svém předchozím rozsudku v úvahu, anebo zpochybňuje závěry, k nimž NSS tehdy dospěl. Ty jsou však pro městský soud závazné. V tomto ohledu tedy městský soud po vrácení věci k dalšímu řízení žádný prostor pro vlastní uvážení neměl (*a ani mít nebude*).

[10] Stěžovatel však v žalobě nevznesl jen námitky k věci samé, ale namítal i několik různých vad řízení před služebními orgány (vady související s důkazními návrhy a se samotným dokazováním, vady při doručování). Těmi se NSS v předchozím rozsudku vůbec nezabýval. Na základě kasační stížnosti nejvyššího státního tajemníka totiž řešil právě a jen věcnou podstatu sporu. Rozhodné otázky tedy *bezezbytku* neposoudil. Proto je třeba uzavřít, že v tomto případě bylo rozhodnutí bez jednání takovou vadou řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí soudu o věci samé.

[11] NSS proto rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm soud nařídí jednání, bude-li na tom stěžovatel nadále trvat.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud.

[13] Městský soud ustanovil stěžovateli zástupce, advokáta Mgr. Jana Janouška. Ten zastupuje stěžovatele i v řízení o kasační stížnosti, odměnu za zastupování proto nyní hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Odměna ve výši 18 480 Kč náleží za čtyři úkony právní služby – kasační stížnost, repliku a dvě porady s klientem přesahující jednu hodinu [§ 7 bod 5, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. c) a d) advokátního tarifu (tj. vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb)]. NSS dodává, že obě porady byly doloženy zápisy, z nichž vyplývá jejich návaznost na průběh řízení. Odměna naopak nenáleží za upozornění na nesprávně vyměřený soudní poplatek, neboť nešlo o podání *ve věci samé* (ani o jiný úkon právní služby podle § 11 odst. 1 a 2 advokátního tarifu či jiný úkon povahou a účelem blízký). K odměně je třeba připočíst paušální náhradu hotových výdajů za čtyři úkony právní služby ve výši 1 800 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celková výše odměny a náhrady hotových výdajů činí 20 280 Kč. Tato částka bude advokátovi vyplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. září 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu